

„ Én a szerelmesemé vagyok.”
Énekek éneke 7:11

Házasság előtt álló fiataloknak

Tanítás a vegyesházasságról.

A Nagyvarsányi gyülekezetnek és érdeklődő testvéreknek.
Nagyvarsány 2002. Horváth Géza lelkipásztor

A Református Egyház című hivatalos lap januári számának mellékleteként megjelent az „Ökumenikus szertartások rendje” elnevezésű irat, melyet több felekezet vezetői aláírtak. Keltezése szerint 2001. december 3.-án lép hatályba, de –tudomásom szerint- nem törvény erejű rendelet, mivel ennek a Zsinatban semmilyen előkészítése nem volt, és nem is hivatkoznak kötelező jellegére. Egyházunkban mégis egyfajta megosztottságot keltett. Ökumenikus és liberális alapokon állók örömmel üdvözölték, mint az „egymás felé közeledés újabb mérföldkövét”, mások, így én is nagy szomorúsággal és az Úr előtti kesergéssel vettük kezünkbe, mert:

- nem olvashatunk benne Bibliai hivatkozásokat, mely alapján ezt összeállították.
  - Ennek végén nem mondhatjuk: „Így éltek vele az apostolok, az első keresztyének, hitvalló őseink, a reformátorok, és így élünk vele mi is.”
  - Érdekesnek tartom, hogy az Ökumenikus Tanács más tagegyházai nem írták alá, csak az evangélikus és református egyház képviselői.
- Mindezek miatt fontosnak tartom, hogy gyülekezetünk és mások is tisztában legyenek a házasságról szóló bibliai tanítással és gyakorlatunkkal.

A házasság két különböző nemű személynek az egész földi életre szóló **testi és lelki** életközössége, amelynek célja Isten dicsőségének szolgálata. A házasság tehát egy egész földi életre szól (ásó kapa és a nagyharang...), a házasságot tehát nem lehet felbontani, csak a tönkrement, összetört házasságból lehet az ártatlan félt kiszabadítani. A házasság tehát testi és lelki életközösség. Melyik a fontosabb? Hiszen minden házasulandó először azt nézi, hogy „szemre kedves” legyen, pedig sokkal fontosabb a lelki életközösség. Míg a testi egyre fogy, a lelki –ebben is igaz- napról napra újul, erősödik, növekszik. Sajnos ma a házasságok túlnyomó többségében nincs is lelki életközösség a házastársak között. Meg is van az eredménye. Mit jelent a lelki életközösség? Megegyezés abban, hogy mit tartunk nagynak, szentnek, jónak, igaznak. Közös vélemény arról, ki számomra Isten, a szabadító Jézus Krisztus, a Szentlélek, a Biblia, az élet, a halál, a feltámadás, az örökkévalóság, mi az élet értelme és célja, mi a gyermek, mi a látszat és mi a valóság.

Vegyes házasság ott van, ahol ez a lelki életközösség nem áll fenn. Ha olyan távolság van az előbb említett kérdésekben a házastársak között, ott boldog házasság nem lehet. Sőt előbb-utóbb konfliktusok forrása lesz ez, és a két lélek halálos harcban áll majd egymással, míg valamelyik belefárad elgyengül, és ösellenségünk örül és nevet. Vegyes házasságnak ma azt a házasságot nevezik, ahol a házastársak különböző felekezethez tartoznak /általában csak szájjal, „de szívük távol van tőlem”./

A Biblia arról ír, hogy a vegyes házasság a hívőnek hitetlennel való házassága. Az első gyülekezetekben sokan lehettek, akik már házasságban éltek, mikor megtértek és újjászülettek, de lehet hogy házastársuk nem tért meg. Erre mondja az Ige: Úgy éljétek, hogy Ige nélkül is megnyeressenek. De akik úgy tértek meg, hogy még előtte voltak a házasságnak, azokat így tanítja az apostol: „Ne legyetek a hitetlenekkel felemás igában, mert mi köze egymáshoz az igazságnak és a gonoszságnak, vagy mi köze van a világosságnak a sötétséghez? Vagy mi azonosság van Krisztus és Béliál között? Vagy milyen közösség van hívő és hitetlen között? Hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert mi az élő Isten temploma vagyunk, ahogyan az Isten mondta: „Közöttük fogok lakni és járni, Istenük leszek és ők az én népem lesznek. Ezért tehát menjetek ki közülük és váljatok külön tőlük, így szól az Úr. Tisztátalant ne is érintsetek és én magamhoz fogadlak titeket. Atyátok leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek- így szól a mindenható Úr!” Ennek megszegése, vagyis hitetlennel történő házasságkötés Isten ígéjének megszegése, Isten akaratának semmibe vétele, amely maga után vonja Isten haragját, és az ő áldásának, jelenlétének elmaradását. „Vegyes” tehát az a házasság is, ha egy hívő református elvesz vagy hozzámegy egy hitetlen reformátushoz. Nehézség lesz a házasságában a különböző időbeosztás, vagy az, hogy mit és merre adakozzunk, mire ne költsünk, gyermekeinket hogyan neveljük és neveltessük, mikor és mennyit szolgáljunk a gyülekezetben stb. Nehéz a szellemi - lelki különbözőség! De még több baj

forrása az, ha egy hívő más vallású társával járja a közös vándorutat. Több ilyen házasságról olvasunk a Bibliában:

- Ézsau hettita feleségeket vett el, és ezek megkeserítették Izsák és Rebeka életét-Sámson házasságai pusztulásához vezettek
- Salomonnak idős korában az asszonyok „elhajtották szívét” az Úrtól-Mózes második házassága kúsi nővel feszültséget szült
- Akháb házassága Jezabellel Isten sok drága szolgájának az életébe került és a bálványpapok ellepték az országot!
- Fogság utáni vegyes házasságokból született gyermekek már nem is tudtak zsidóul. Ezsdrás és Nehémiás törvényileg rendelkezik, és kötelezi az ilyen házasságok felbontását.

A 2.Mózes 34:15, az 5.Mózes 7:3-4. igéi tiltják a vegyes házasságot: „Ne házasodj össze velük, ne add leányaidat az ő fiaikhoz, és ne végy fiaidnak feleséget az ő leányaik közül, mert **eltérítik fiaidat tőlem** és más isteneket fognak szolgálni. **Akkor pedig haragra gerjed ellenetek az Úr, és hamar kipusztít titeket.**” Olyan szép ahogyan a Mózes II. könyve 2. része kezdődik: „És elment egy Lévi nemzetségéből való férfi és Lévi lányt vett feleségül”. És áldott házasság volt és ők lettek Mózesnek szülei. És mi nem papi nép vagyunk?

Az Újszövetségben a következőket olvassuk a házasságról:A paráznaság elkerülése miatt legyen mindenkinek férje és felesége 1:Kor. 7. Jobb házasságban élni, mint égni. Valamelyik fél hitre jutása után ne hagyja ott hitetlen házastársát. Megosztottá válik a házasságkötéssel a hívő fél, mert azt kell keresnie ami a világi félnek kedves. Javunkra mondja itt az ige ezt, hogy osztatlan szívvel ragaszkodjunk az Úrhoz. A 6.rész 12-20. Verseiben ezt olvassuk: „Minden szabad nekem, de nem minden használ.” A test azonban nem a paráznaságért van, hanem az Úrért, az Úr pedig a testért. Isten ugyanis feltámasztotta az Urat, és hatalmával minket is fel fog támasztani. Vagy nem tudjátok, hogy a ti testetek a Krisztusnak tagja? Mert amint az Írás mondja: Lesznek ketten egy testté. Aki pedig az Úrral egyesül, az egy lélek Ővele. Vagy nem tudjátok, hogy testetek amit Istentől kaptatok a bennetek lévő Szentlélek temploma? Mert áron vétettetek meg: Dicsőítsétek tehát Istent testetekben!” Minden hívő, aki megtért és újjászületett az Úrral egyesül, egy lélek Ővele. Teste a Szentlélek temploma, áron vétetett meg, nem aranyon és nem ezüstön, hanem a Krisztus drága vérében. „Egy vágyat hagyj nekem, hogy értsem és kövessem szent igazságodat, szent igazságodat”-énekeljük az 512. énekben. Vajon ebben segít házastársa vagy ezt akadályozza?Valószínűleg akadályozni fogja akkor is, ha nem hívő, akkor is, ha más vallású. Így egy kategóriába esnek, ezért a továbbiakban vegyes házasság alatt azt értem, ha nem azonos hitben élnek a házastársak.

Ezért szeretném figyelmeztetni a házasság előtt állókat: Fel ne keltsétek a szerelmet valameddig Ő akarja! Kérjétek az Urat, hogy ha tetszik is egy lány vagy fiú, ne hatalmasodjon el a szerelem, ne szeresd meg, ne „járj vele”, mert nem lesz menekvés! Ne ringasd magad abba, hogy majd te megtéríted! Ne csapjon be, ha az udvarlás alatt eljön veled a gyülekezetbe, mert csak addig tart színlelt lelkesedése, míg házasság nem lesz belőle!

Az Énekek éneke 3-ban azt olvassuk: „Felkelek és bejárom a várost, és megkeresem azt akit az én lelkemből szeretek. Keresd az Úr népe között azt, akit a lelked szeret! Nem a szemed, nem a tested, hanem akit a lelked szeret! Ha valaki más vallásúval köt házasságot, azzal azt fejezi ki, hogy az Úr népe között nincsenek házasságra alkalmas fiúk vagy lányok! Vagy annyira lenézte Isten népét, hogy ott szét sem nézett, ott nem is keresett! Higgyük el, hogy Isten tudja, miért óv ettől, és miért figyelmeztet.

Isten népének, a gyülekezetnek **alapsejtje a család. Vagyis: apa, anya, és a gyerekek! Mi lesz ebből a szétszakítottság állapotában!?** Isten rendje, hogy templomon kívül és templomban egy lélekben legyen együtt a család! És itt érkeztünk el az un. vegyes házasságok másik nagy problémájához: mi lesz a gyerekekkel? Szeretném emlékeztetni a testvéreket, hogy az

ellenreformáció egyik nagy „fegyvere”, vagyis a protestánsok felszámolására irányuló támadás fő eszköze volt a más vallásúak betelepítése az országunkba. A reformáció elterjedése után az ország 90 %-a protestáns (evangélikus vagy református) volt! De az ellenség ügyes volt: majd az idegen népek összekeverednek velük, az „elegy-belegy” nép nem kétséges meddig őrzi meg bibliás hitét, a megismert igazságot Krisztusban! Elhajtják majd szívüket az Úrtól! És nem így lett? Becsapták egyháztagjainkat a jól ismert mondókéval: „Úgyis egy Isten van”. De csak addig van egy Isten, míg a református vagy protestáns fél enged. Ravasz az ellenség, mert a Biblia azt mondja: „Van sok isten és sok úr”, vagy „egy istent imádunk”-mondják, miközben erről szó sincs!

Husz János akkor sem vonta vissza tanait, mikor a máglya lángja mardosta testét, Luther azt mondta V. Károly császár előtt, mikor az tanai visszavonására akarta kényszeríteni: Itt állok, másként nem tehetek! És gályarab őseink inkább választották a gályát, a halált, a szenvedést, mint azt, hogy elárulják Urukat!

„Nem lehet családi istentiszteletet tartani ott, ahol a család egyik fele ilyen, a másik amolyan hitű. A gyerekek kétféle tanítást vesznek, egymásnak ellentmondó dolgokat tanulnak, az élet nagy dolgaira kétféle feleletet hallanak. Más vallású gyermek azt fogja hallani, hogy a református az eretnek, tévelygő, elkárhozott népség. A mi gyermekeink azt tanulják a Bibliából pl. hogy „mikor imádkoztok ne legyetek sok beszédűek”, megtanulják, hogy „az Isten lélek és akik őt imádják, szükség hogy lélekben és igazságban imádják”, ne üres ceremóniákban! És ebből az következik, hogy vagy komolyan veszi hitét és akkor el kell fordulnia a másik hitétől, és a hit kipusztítja a szeretetet, vagy a szeretet marad erősebb, és kipusztítja a hitet.” /Ravasz László/

A református egyház mindig hirdette, hogy az igazi házasság csak közös hiten épülhet fel. Ha reverzálist adott a református fél, vagyis elkötelezte magát, hogy gyermekeit más vallásban nevelteti, a Presbitérium eltiltotta az Úrasztalától, és ezt presbiteri jegyzőkönyvbe vette. Ma már megelégszünk annyival is /sajnos nem mindenütt/, hogy aki nem református hitben neveli gyermekét, vagy gyermekeit, nem lehet benne a gyülekezet választói névjegyzékében, vagyis nem szólhat bele a gyülekezet fontosabb ügyeibe, és semmilyen tisztségre nem választható. Micsoda szégyen lenne Isten népére, hogy míg valaki gyülekezeti szolgálatban állna, gyermekét vagy gyermekeit másik templomba járatná.

„Mindebből az következik, hogy reverzálist adni egyike a legnagyobb szégyennek, amit református vagy protestáns ember elkövethet. Azzal, hogy reverzálist adunk, elismerjük, hogy a mi vallásunk eretnekség, gyászos tévelygés: elismerjük azt, hogy a másik fél vallása az igaz vallás. Megtagadjuk saját egyházunk létjogosultságát és térdre ereszkedünk a gőgös, kegyetlen ellenfél előtt. Reverzálist tehát csak az adhat, aki nincs meggyőződve református egyháza igazsága felől, aki tőlünk el akar távozni, közöttünk nem érzi jól magát, és vágyik abba az egyházba, amelynek kedvéért megtagadja és megcsúfolja a mienket”. /Ravasz László/

Református hívő tehát csak protestáns hívővel kössön házasságot. És úgy igyekezzék, hogy majd gyermeke, vagy gyermekei is olyan körülmények között legyenek, hogy így találják meg házastársukat.

A házasságkötés megáldása gyülekezeti Istentisztelet keretében történik. A család bevonja örömébe a gyülekezetet. A házasságkötés megáldása történjen valamelyik házaspár gyülekezetében. Ha nem így történik, azt jelenti, hogy nincs gyökerük, gyülekezeti kapcsolatuk, nem fontos számukra a gyülekezet, inkább választanak híres helyeket, nagy templomokat a házasságkötés helyszínéül, főképpen akkor, ha az közel van ahhoz a helyhez ahol a vacsorát megrendelték.

Kedves Testvérem!

Ilyen és ehhez hasonló esetekben, döntésekben derül ki, hogy valóban „szerelmesedé” vagy-e? És ki a Te szerelmesed? Az, Aki szeretett téged és Önmagát adta érted, hogy megváltson az Ő drága vérére, nem aranyon és ezüstön, hanem a Golgota keresztyén.

„Nem éltem még a föld színén, te értem megszületté” énekeljük a 329. Éneken. Neki endegsz-e, az Ő akaratát keresed-e, Őt akarod-e dicsőíteni és magasztalni egész életedben? Akkor életeddel,

cselekedeteiddel, házasságkötéssel is hirdesd: „ÉN SZERELMESEMÉ VAGYOK”.Ő adott Neked életet, és semmi jót nem nélkülöznek az övéi, gazdagon megáldja engedelmisségedet, rá figyelésedet, ha az Ő utáiban jársz. Mindehhez kérd az Ő segítségét és erejét!